

ԳՈՐԾՆ ՈՒ ԱՆՁԸ

Պատգեհուն ու գրեական ճանքերը այն աստեղն առնինքն առնելի կշիռք կ'առնեն, որք հիմնովինը կը համարաւորեն իրենց պարկերը ետդր ամենաարտօթեան գործընտրուն հետո Գործն ու անձը պէտք չէ՝ բնաւ բաժանունի իրարմէն Մարդ մը որ գաղափար մը կը պաշտպանէ, պէտք է որ ինքն իսկ հլու հպատակաւ ըլլայ այդ գաղափարին, մարդ մը որ բան մը կը դատաւարարէ, բան մը կը քննադատէ, պէտք չէ՝ հեղիւնեակ հանդիսանայ այն տեսակ գործընտրուն որոնք այդ միեւնոյն դատաւարարտութեան ու ճինադատութեան տակ կ'իլանան:

Երեւակայեցէ՛ք այն գէշ ազդեցու-
թիւնը զոր պիտի կրնար առաջ բերել ո՛ր
եւ է գող մը, ուղղութեան ու մաքրու-
թեան վրայ ճառելով:

Երեւակայեցէ՛ք այն անկասկած տալա-
ւորութիւնը որուն պիտի կրնար ծնունդ
տալ ո՛ր եւ է անբարոյական մարդ մը,
բարոյականութեան դատին պաշտպան
կանգնելով:

Երեսակայինցէ՛ք այն յօրի պատկերը
զոր պիտի կրնար գոյացնել իր քննա-
դատուիլը չսիրող, իր քննադատուելէն
չախողո՞ղ եւ իր քննադատուելուն ար-
գելը եղող ո՛ր եւ է սնձ մը, զործին եկած
առթի՛ն ու բարձր քննադատութեան օգուտ-
ներն ու ըսելիքները հռչակելով։

በረ መገላወጥን ከሕገ ሰነድ ጋር ማዋወቅ

Մարդիկ որոնք ամենէն անկարգ, ամենէն ստոր ու աղտոտ կեանքերէն մէկը՝ կ'անցընեն, անընթացիւ հւ ամէն կերպով անքիմ կեանք մը լը պահանջեն իրենց շուրջներէն, առանց մտածելու թէ իրենք իսկ են անոնց գէշ օրինակ եղողը:

Մարգրիլ, որոնք ամֆենէն անսանա-
ցուցիլի գոյծները ստանձնած են, եւ արիւն-
նոյն իսկ հակառակ իրենց համոզող ներ-
շնայ, կ'իլլեն դատաւարութիւնը հոգիի
հրահանգութիւնը եւ զլուխ ուռնցնելու
ստորձան ջատագովելու հոգիի առողու-
թիւնը, ուրիշ անկախ իրենք խուսափած
են:

Մարզիկ որոնք ամենէն ահուղամիտ,
ամենէն անարգ ու զձեռք վերաբերումը
կ'ունենան միշտ իրենց նմաններուն նկատ-
մամբ, ու նեղը ինկած ատեններն կո-
չուէ կ'ընեն ուղղամտութեան ու վեհանէ-
նութեան:

Շարքը կրհանք տակաւին երկարել
որչա՛ւի որ ուղէք Միշո այդ հակասու-
թիւնը կեանքի մէջ, միշտ այդ խոտոր
ընթացքը գործին ու անձին, միշտ այդ
հրէշային պատկերը ամէնէ՛ն զատապար-
տելի կեցեալուորութեան:

Եւ ասոյնչապ պէտք է՛ որ այդպէս ըլլայ ընդդէմ իսկ մարդոց՝ որոնք իրենց ռուսաբանող ու պրոպանդանտներով կը կոտորէին աստուծոյ որդիը կրօնախի կրօնային նկատմամբ հանրութեան: Մարգըր որ սկզբունքն մը կը հըռէ չակէ, պէտք է ինքն իսկ տէրը ըլլայ այդ սկզբունքներին Մարգ մը որ կրօնքն մը, զաւանդութիւն մը կը քարոզէ, պէտք է ինքն իսկ հաւատալովոր մը ըլլայ այդ կրօնքին, այդ զաւանդութեան: Մարդ մը որ բարոյական զոսեր կը կարգաւ, պէտք է ինքն իսկ անրասիրէ կեանք մը մարտէ միշտ: Մարդ մը որ գաղափար մը կը տարածէ, պէտք է ինքն իսկ հաղորդած ըլլայ այդ գաղափարին: Մարդ մը որ մարքութիւնն եւ ուղղութիւնն կը պահէ մահիչէ, պէտք է ինքն իսկ մաքուր եւ ռազիզ ըլլայ:

Որչա՛ի ասան որ իր խօսքերն ու
գրուածքները չեն համաձայնիր իր գոր-
ծերուն, միշտ երեւակայութիւք ամէնէն
անբարոյական, ամէնէն նողկալի եւ ա-
մէնէն անոր հանգամանքը պիտի ստա-

նայ իր ընթացքը, ինքն իր կեանքը կը հավատէ իր պաշտպանած գաղափարին։ Երբեք ալ անձնութիւնն ու գորգորուած զինն այդ պաշտպանութեան մէջ, իր ըրածը չըլդէր մը հափ տարբերութիւն չպիտի ունենայ երեսակայորեւիք թիւին ցած կեղծաւորութեանն։ Ո՛չ թէ միայն չպիտի կրնայ օգտակար ըլլալ իր պաշտպանելի ուզած գաղափարին, այլ շատ հեղ յիստ իսկ պիտի պատճառէ անոր։

Ինչպէս ամէն տեղ, մեր մէջ ալ գո-
յաւթիւն ուշին այս քիչ մը չափազանց
հրէշական անձերէնու Լլւան եկեղեցւոց
պաշտօնէաց, Լլւան զրէշ լատտականոր,
Լլւան հրապարակաւոր եւ կամ քարոզիչ,
միշտ նոյն կեղծաւորութեան խաղը կը
դարձնեն ժողովրդէն քիթին տակ, եւ
ստիկաւ այն տղակալ անպատկանութեան
մը՝ որուն զոնէ իմ մասիս չեմ կրնար ա-
նուն մը տալ Գրչուլ ու խօսքով քարո-
շողներու կատարելով բազումթիւն մը
ընդհըք սպար, եւ ստկայն անոնցմէ քա-
նին անկեղծ է իր քարոզին մէջ, անոնցմէ
քանիթէն խօսքերու ու գրուածքը լիապէս
կը համապայնին անցուցած կեանքներուն
եւ կատարած զործերնուն հետ։ Կը զննա-
դատեն, Կը ձաղկեն, կը դատապարտեն,
կ'այպանեն, եւ սակայն մեծագոյն մասին
մտնելու եւ երբեմն նոյն իսկ ներկան
ծանկուած է ո՛չ նուազ զննադատներին,
ո՛չ նուազ ձաղկողին, ո՛չ նուազ դատա-
պարտելի եւ այպանելի արատներով։

Գլխովս, չհնք կրնար ամեն մարդէ պահանջել որ մաքուր բլլան, ուղղափառ աշխարհ, անբարոյի կանանք որ վարեն, քրննադատելի կողմ մը չունենան, գլխովս նսեմ թէ իրաւունք չունինք հսկելու ամէն մարդու կանանքին ու գործերուն վրայ, եւ մը գտած առաջին պատշաճն ու թիւրութիւնը մասնանիչ ընելու, պայլ գտնէ անոնց համար որոնք կը յաւանդին մերի առաջինորդ հանդիսանալ իրենց խօսքով ու դրօշով, ամէն իրաւունք ու ինքն վիտտելու եւ հասկնալու թէ այն բաները զորս մեզմէ կը պահանջեն՝ իրենց հակ ունին արդեօք, թէ այն բաները՝ որոնցմէ մեզ կը զգուշայնեն իրեն իսկ չենք գործադրել, եւ թէ վերջապէս այն թիւրութիւնները որոնց համար մեզ կը դատապարտեն ու կ'ապաւնեն, իրենց իսկ չունինք

Ինքի՛ երբեք չեն ուզեր որ այդ ի՛նչ-
առաւորք ընենք Իրենց մասին, թող քոնէ
նիկ կողով ձգեն իրենց գրող ու խօսքերով
մեղի ապացոյցներու յաւանականութիւնը:
Մարդ մը Լիւիս Իրաւունք ունի մարտու-
թիւնի եւ ուղղութիւնի պահանջելու անկէ
որ զինքը մարտուի եւ ուղիղ տեսնի
Ի. ուղչն Անտիք որ իրենց այսօրեան ու
եբրեյեան աշխոյի իսկ բերաններն կը բա-
նան թէ որ գրչով ու խօսքով՝ քարոզողնե-
րուն, մեր գնահ չմոռանան այս պարա-
նան . . . :

ԱՇԽԱՏԱՆԻ ՄԷՋ

ՄՈՒԹ ԾՈՎՈՒՆ ՎՐԱՅ

[illegible]

նորի շողը, ու այս անգամ հետզհետեւ ա-
ւելի լայն, աւելի վառ կերպով յառաջա-
նալով, կը ճեղքէ, կ'անցնի միջոցը, փայ-
լուն պողպատեայ թուրի մը նման:

«Փարոսյն է՝ Փրկութեան աշտարակն՝
Աշտարակին վրայն, փոթորկին ու-
մուխին մէջ մորթելով թշուառներն աղա-
տելու համար, կը հակէ քամախորտ ու-
համեմատ պահակը՝ որուն ուշադրութիւնը
պահպած է՝ երբեք իր խիտ գործին մէջ
նեղը իրաւունք նմանցուցած են՝ հին ու-
րերու այն քրմուհիին՝ որ պայտանն ունէր
նուիրական կրակին հակելու։ Արեւը մարը
մարեալ, փարսը կը վառի անմիջապէս,
այնքան ճշգրտին, որ եթէ երբեք հակա-
ռակը պատահի, անտարակուս է որ ա-
ռաւորը դձգուի որ պատահած է։ Այսպէս
1897-ի Վիլհելմ կորէպէլլա կղզեակներ
կորսուած, սոսկալի կորէպէլլա է՝ ասան, երբ-
եքմա միութեան մէջ մնաց շարունակա-
բար՝ Բաւարտուն մէջը բարձրութեամբ ա-
լիւ ինչ ճեղքած էր լապտերներն մէկ մասով։
Դեպքայանքը ստրպուեցան իրենց ան-
կորինները գործածել ճեղքուածքը զոյգե-
լու համար։ Ինչքան մարիքը մտնէ ու-
նիւրեանին թշխեցան, մէկէ աւելի ան-
գամներ ենթարկուելով, ծովամղին կորն-
չելու վտանգին։ Բայց գործողութիւնը
յաջողեցաւ վերջապէսն Վիլհելմ կորէպէլ-
լա բացաւ, որ կանախ աչքը։

Փարոսներու զիտութիւնը էադէպ
 Գրանաական զիտութիւն մըն է, Ծրանապէ
 Հրտանգաններուն եւ խտրակներուն վրայ
 բարձրացող պատրասկներու ծայրը վառող
 կրակները կրնան տարածել իրենց լոյսը
 մինչեւ հարիւր քիլոմէթր բաց ծովուն
 վրայ:

Մենան-Բրիտանիայ եղբրքները, Ուայյի
կղզիներ փառաբը, որ բոլոր աշխխական
փառաբներու զորաւորադադրներն է, հաղի
քանանդիք զիւմուէր կրնայ լուսաւորել
Միհնէ 1826, ուր երեւագ Յրէշէնէ,
քանի մը նաւահանգիստ միայն կը լուսա-
ւորուէին առօրին լաւաբաններով, կամ ա-
ծուիկ կարկենիւրով, որոնք սակայն այն-
քան դժուար էր զանազանիկ սոյղորական
լոյսերէն, որ զանազան երկիրներու մէջ,
նաւերը գէշ կ'եղերք քաշելու համար
խաբարներուն վրայ ջահեր կը վառէին ու-
Աբաղջ Ասիա երեք փառաբներ միայն ու-
հր. Պոմպայ, Վալիվալայի եւ Մաթարափ
մէջէ. Ափրիկէ հատ մը միման Բարեյուսուր
Գլուխը, իսկ Հարաւ. Ամերիկայի այնքան
ընդարձակութեան վրայ ո՛չ մէկ փառա-
կար Սյն առնէիչ ի լեւր, քարելի է ըսել
որ այս խնդրոյն մէջ բոլոր ազգերը քրմա-
նայի հետեւեցան, Կամաց կամաց լոյսը
մաքաւածեցաւ. Յովան վրայ եւ սկսաւ
մանանագի իմաստ մը առնել, լեզու մը
լույս տակաւն

Փարսոսը կը խօսի նաւորդին հետ. եւ շէրքնները տեսնելէն աւելի օգնական կ'ըլլայ ան աւնոր, կը ցուցնէ անոր՝ իր դիրքը, ճամբան որուն կ'գտնուէ հետեւեւ եւ ժայռներ որոնցմէ պէտք է որ զգուշ լանայ: Նաւաստիները բոլոր կը հաստաւ տան թէ շատ աւելի դժուար է զինքը մտնել նաւահանգիստ մը քան ցերեկը: Ատոնցմէ զատ փարսոս ցոյց կուտայ նաեւ ճամադորդին ընելիք օգերուն վրայ տեղեւ կըւթիւններ, որոնք առանց բացառու թեան ճշգրիտ են միշտ. — Փարսոսը ան- տրիպական է:

Պրոնանայի մէջ ապօրինակ 690 «լոյս»եր կան, փարոս, ցապտեր, կամարձանաւ. հուն Ալլոյ փարոսներէն ու լապտերներէն մեծ մասն մը նատառառ լաճ նատառառն երկր-րի վրայ, կամ քիչ չափ ընդարձակ կլզ-ղիներուն մէջ, Ընդհարոսացւ ընդարձակ ու լաւ. կանտուն.որուած չէլէքեր են ա-տոնքը, ինչպէս են ինչմարտի մօտ (մի-նիսթէր) էլիփլի փարոսը, չալրի մէջ, էլիլ փարոսը եւ նաւահանդիտներուն. քե-րանը ճարտարածք մը փր փարոսները կանխը դօտ կ'ապրին հոն պահպան-ները չի տարբերիր ծովային փողը պա-տոնաններու վարած միասնքէն. իրիւղ ճատանիլներէր կընան փարսին ընակիլ ճատառառիտնայ մէջ. եթէ բացակայա-

Նաև անոնք պատճառով մը կամ հիւանդ
իյնան օրին մէկը, իրենց կիները կրնան
առեւամեայ կերպով տեսնել ամուսիններու
գործը:

Սալայն, ատոցմէ բոլորովին տարբեր են ամէն տեսակէտով «Կղզիացեալն» ըստած փարսոսներ, որոնք ծովերեքէն լքանի մը փարսախներ հետու, կը հօկին իւայ ծովուն մէջ, Կղզիացեալն փարսոսը շինուած են կղզիներէ մը, կամ շատ տնւ- ըստ ժայռի մը վրայ, հնի ուր անհրա- ժեշտ է իւացնել նաւորդին, ոչ թէ նա- ահանգիստին մուտքը, այլ ներկայու- թիւնը ժայռի մը, որ կրնայ վնասակար ըլլալը նրասալի մէջ իրն այ տեսակ փա- րոսներ կան ամէնչէն աւելի Պրքիաներէ մը ծայր ուր կը վերջնայն եւրոպայի հողը. Գարս-Սիկին ըստած կէտը որ ան- քան ինաստուր է իր անկնի նաւարե- կութիւններով Տեղ մը՝ որուն անունները նա կ'աղկնեն, Բլըճֆի րօժմալը, Մեհեա- ներու ծոցը, Սարաաիի կղզիլ Կարկիլ չէ նաշուլ թէ քանի նաւեր կորած են այդ տեղերու ամենին ծայրի երեք ժայռերուն վրայ Ար-Սէն, Սաարու եւ Դոմօր Մոլլը՝ այդ երեք անգուկներուն շուրջ ընդար- ձակ գիւղեղմանատուն մին է.

Ինչպէս յաջողութեամբ սակայն փա-
րասեր ըստծայնեւ այդ քարի կտորնե-
րուն վրայ, որոնք շատ անգամ հազիւ
մինչեւ ջուրին երեւոյ կը հասնին, ինչ
զգուշացումներն եւ պարիսպի այդ շա-
ւիտեաններն որ հրաշքի տէր երեւոյ կ'ա-
նէ ընտանանաւոր իր յաջողութեան մէջ:

Եւ սակայն իրագործուած է ան Եւ
այդ հրապարակ յաղորդութիւնը ձեռք բե-
ռաւ, թէպէտ ծանր տանջանքներէ
վերջը Ար-Մէն փարսոր օրինակի վնասի-
որ 1867ին սխառ շինուիլ, տասն է չորս
տարի վերջ միայն աւարտեցաւ, 1381ին
Ար-Մէնը ցամաքէն ետքը փարսաւոր հնու-
ժայռ մըն էլ Օղը խազող եղած ատուն
ու ջուրբուռ քաջուած ժամանակ միայն,
հազիւ մէկուկէս մէջը դուրս կ'ելլէ
ծովուն երեսէն Անոր շինուածներն հակող
իրաւադրական մին սառցէկ կը պատմէ
այդ դժուարատար գործողութեանը յա-
ռա՛նք տարուիլը. «Գլղեհեկին Ռօտնայաւ-
րազըը տնտնուելուն, անով՛ապէս ձկնորս-
կի նաւարակ կը մտնեալին անոր ու-
րոնը իւրաքանչիւրին մէջէն երկու
դուրսարդերը դուրս կը ցատկէին կը
պտտկէին երեսի լիւայ ու կը ցուգէին լի-
ւանալի աներեւակալիլի արպույթնաւ-
րը, խորադանուած տնդադար ալլիքնե-
րէն, եթէ իրեքմէ մին ջուրէն տարուէր,
կը մէջքի իրեքմէնս գտալին տարուէր
նաւէն իլլիքըր, միմեկն որ աղատարար նա-
ւակներ լիւթման օգնութեան»

Աւելի ցմուսար ու աւելի ծանր է գրուե-
լաւորը, որով չհետևեց լրացալ է Ռոպորի-
նի արտոյը, իսկ յնշեցէ 120 քիլոմէթր դէպ ի
Կապրոյ, Հնո, Գուրի տապն է որ կ'աշխատ-
ուի, երեսն ութը մէջը վար: Խնդիրը կը
կ'աշխատի արտուտապան ժայռ մը շինե-
լուսն մէջ, ընդծովայն արմադրութեամբ մը,
Բննալայն կ'աշխատութեանը չորս տարի
տեսեցին, ուսկին վերջ պէտք եղաւ մաք-
րել ժայռը երկու մէջը բարձրութիւն ու-
նեցող իր ծովային րոպերէն Առաջակները
մասնաւոր գործիքներով կը գերբիթեն
վայալը այդ նպատակաւ: Տակաւին չորս
միայդ տարի կ'ընէ, որպէս իր այդ որմ-
նաշտութեան մինչև Գուրն ետեւ Տապնի

«Կղզիացեալ»ները որոնք այնքան բաշ-
տմելու են Մանչի ծովուն եւ Ուկրաինո-
սին մէջ՝ ընդհանրապէս առաջին կարգի
խորաններուն համար երեք պահապաններ
կ'ունենան, իսկ մյուսներուն համար երկու
կամ ուոյն իսկ մէկ պահապան երբեմն:
Պահապաններուն՝ «Կղզիացեալ»ներուն
մէջ մնալու ժամանակը կրնայ տարբերիլ
կանոնադրութեան տրամադրութեանց հա-
մաձայն:

Երեւակալիցէ՛ք կեանքը զոր կը լուս-
տեն ձոն այդ պահապանները, շարաթիշե-
տով քաժնուած աշխարհէն: Մէկ քանի
քաջ չափու լաւն այդ կրտսիկ/է խողո-
ւակին շուրջ, ուր կը բնակին անոնք,

պարտաւթիւնն է։ Այն ժուռիկ սանդուհ խէն դուրս, դուռը՝ ծախուհ, կամ աւելի մէջուր։ Տեղեկներ լինում էր բազմապէս, վաղ օրերէ հոսանքը այնքան զգուշուր է հոն որ ծովը՝ կ'իյնի կարծես աճեցիկ աղմուկով մը։ Սովորական հաւաւի մը չի կրնար մտնելուր անոր։ Գաշապանիմըրը հոսի՝ պուռած են սպասակ պաշտօնեային, որ գալ նորդեղի լիռեց պաշարը, տասն եւ հինգ օրը անգամ մը։ Այս պարտաւթալին իսկ պէտքը՝ որ օգը երբէ մտնեալու։

Գնանի քանիսն անգամներ չարաթիւնով կը յետաճգուի այդ գործողութիւնը, որով եւ սնունդի պակասը կու գայ աւելցնել խեղճ անապագաներու կեանքին դաւանութիւնը։ Իրենցիմէ շատախառն քով դէմքի տոճը եւ նուրի յիշմէ կերթին քաղիստեանի հօտած, կը մասնէ իրենց անարխիւնութիւնը։

Այսու հանդերձ լուրջ վարդապետներուն ալ կարելի է՛ն մտնելուր Անտոնի մէջ՝ այնպիսի պարզ կան, որոնցմ հետ, նոյն իսկ հանազարտ օգով, կարելի է՛ն հաղորդակցուել թեան մտեի, բայց եթէ երթեմեկի մասն առնուր դարձեման մը։ Անոնցմ է՛ն Արմէնի վարդաբը Գործըղութիւնը դժուարին է ու վտանգաւոր։ Նաւը կը մտնեի այնպիսին այնքան՝ որքան կարելի է, այս պարզ, բաւական հեռաւորութիւն մը պատհելով իր եւ անոր մէջ որպէսզի ալիքները կհրնան անոր վրայ նետել զինքը։ Գր պատահի որ միմէնէ իրաւուն մէջը հեռուն կեանաբը կարիչաւ։ Հոն խաբիւտ կը նետէ նաւը, մինչդեռ չզոհեալով մեքենան կը շարունակէ գործել, զիմարցիւնը համար հասարակ ստակոյթի մը։

Փարտախն պահապաններին մին չուա-
նակիր զործիք մը կ'առնէ ու կը նետա-
զայն դէպի հետուր ուր անմիջապէս կայմէ
մը վրայ կը նստատառնէ զայն եւ անոր
վրայ զրուած շարժուն նստարարն մը մի-
ջնաւու կը հաղորդակցին փարտախն նետ,
արցիներուն վրային Շատ անգամներ
ձնեռը, ստակի փոթերի կներուն մէջ, ա-
րիքներուն դէմ կ'ալը ապարդիւն կը մնայ,
ինչպէս անլընի կը մնան նսածպետին ու
հարմանատարին խօսքերը, եւ նաւը կը
նորայրուի դառնալ նաւահանգիստ ասանց
կարենալ հաղորդակցելու « բանտար-
կեանիւրուն» նետ, որոնք պայպետի զործ
կը մնան, անպործութեան ու կը լիցիակալ
անաւքին:

Արդարեւ անգործութիւն կը հասար-
ուի փարոսներու պահպանմանն երեւն
խառտութիւնը որ հնուա գիտաւոր քա՛ն մը
ըլլալէ, ճանճարագիւլի է առելի, իր միջ-
նակութեամբ: Ճորելը պահապանը կը
մտքեթ լպատերը ու կանխդիմելը: Իրի-
կունը կը լառէ գանձներ եւ կը մտալ
պատրուիլը ասորմանալար, քանի մու-
թը լիջնայ: Դիւերը գալուն պէս, պահ-
պանութիւնը կը ստի, որ երկու մասերու
մասնաւուծ է. ճառշիւր, արեւուն մտնե
նէ, մինչեւ կէս գիշեր եւ երկրորդը կէս
գիշերէն մինչեւ արշալոյս: Պահապանու
թիւն ընող մարդը լպատերին վանդակն
մէջ կը նստի, ուսկից պարտաւոր է գի-
նակ միւնեւոր մասնաւուծ միւս փարոսն
ունէ լոյսը, որոնը կը խաչաձեւեկ իր փա-
ռոսին լոյսը: Պարտաւոր է նաեւ ընել ինչ
մանչ դիտողութիւններ զորս կը ընեսակէ
մասնաւոր տուրաւը կը լրաց, ատենուրը
իր՝ պահապանութեան սկսած ու վերջա-
պած ժամերով, իր մտած եւ ելած ատեն
նոյնգործարանին մէջի լեռին բարձրութիւ-
նը, սնցած նաւերը եւն:

Երբ իր ժամանակը վերջանայ, լուր
կուտայ ընկերոջը որ կ'իլլէ իր խցիկէն ու
վրի կը ժաղցի: Կ'ստնէ սեւ ականոցները ու
սոնք անհրաժեշտ են լոյսի ստափուճեան
պատճառաւ ու կը սկսի գիտել: Միւսը
կ'իմնէ իր խոռոչը:

Այսպես զիւրկէն է հասկնալ թէ զիւե-
ային աշխատութիւնը կը մեղմացնէ
պատմապաշտին կեանքը, մինչդեռ ցարեւ
հոգան պարագայութիւնը կը նեղէ զայն
անտեղեակայեթորէն Նըր որ զեղեղիկ է
իրնայ նորէն, փարոսին առջեւը պատիւ-
աւան մը սակայն որ զժառար է գտնիւ. եւ
տեղեակաւոր օրերուս ա մալինները պար-
ագիւտած կը մնան իրենց չորս նեղ պա-
տերուն մէջ մինակ, անմիջեմար. եւ ճիշդ

ՊԱՇՏՈՆԱԿԱՆ

ՅԱՆԿԱՐԾԱՄԱՀ.— Նախընթաց գիշեր,
Ունգարան Քիւրտերու սրճարանին մէջ,

Հըրդեն լիթապազն միշտեն կիւն-ճախիլ
 փողոցը հասաւ՝ ուր քանի տը առնեն
 իրացուելի կարելի եղաւ այդ կողմէն
 առաջըր առնել, իսկ ձիւպախիլ կողմն ա
 մինչեւ Ջաղապքը եկաւ որո՞ւն միջերան
 ինչ քովի առնըր մասաւալ այրած՝ իս
 կոյն վար առին, որով այդ կողմէն ալ կա
 ղելի կղաւ յառաջացուր կասեցնիւ։ Մե
 ժանաւոր տեկելի լինեցը համաձայն այս
 հրդեհին 8, 10,000 ոսկի վնասած են Ա.
 յայտովաբարկան էնիկերովիւնը։

×

Ինտոսպիդի ազգայինները, նախագահելով
հեռախոսակց Առաջնորդը Ալաններն Սրբա-
զանին, հանգանախոսություն մը պատճառ են
նպաստ կարող երկրաշարքէն արկածեղ-
ներուն Հանգանախօյ մասնախումբին հաս-
տատ նպաստներուն մէջ կ'աչ մտեն 45 դէ-
ղուար մը, զոր տեղուն Հայկերն վար-
ժարանին աշակերտները հաս-թաքմ են ի-
րենց միջեւ, Տնօրէնին հրաւերին լրաշ-
Այդ վարժարանը զոր ձեռնաստորին կ'
վարէ Մ. Բուրգը, քէպպական էք., ընդ

Բարիզ, 30 Ղեկս.		Լոնտոն, 30 Ղեկս.		Վիեննա, 30 Ղեկս.	
3/8 Պրանսիոն.	100 07 —	Անգլ. Բանս.	94 —	Րուս. Երկրթ.	99 50 —
3 1/2 Պոլս.	101 37 —	Օսմ. Ռեմեթ B	49 75 —	Օսմ. Ռեմեթ	287 —
Օսմ. Բանս. D	24 80 —	» C	26 75 —	Փոլոն. Լոնտոնի վրայ	239 10 —
Րուս. Երթ.	104 75 —	» D	24 37 —	—	—
Օսմ. Ռեմեթ	309 —	Օսմ. Պանգոս	11 12 —	—	—
Օսմ. Պոլսոյ Պանգոս	525 —	Լեմբորգէն Իւնիքէի	107 —	Պրիսսիայ, 30 Ղեկս.	—
Օսմ. Մաքեթ	525 —	Տօմարիայ	103 —	—	—
Օսմանիի	458 —	Ալաշէի Երկայն ուղի	13 50 —	Բրանթ Օսմ. Սեւի D	24 60 —
Բէրլինի Թիւրք	—	Գառաւաղ —	82 —	Րուս. Երկայն ուղի	105 —
Բրեմի Լիմեթ	9 95 —	5/8 Վալադական	—	—	—
5/8 Վալադական	101 80 —	5/8 Էդինբուրգէն 1884	39 —	—	—
Սպանիական արտադրի.	76 15 —	Ռանթ —	30 —	Պերսիան, 30 Ղեկս.	—
Բէմբուրի փխաւաւթ.	420 —	Մանթրոյ —	42 50 —	—	—
Սեմբուրի փխաւաւթ.	270 —	Պուսիական 1890	—	Րուս. Երկայն ուղի	102 20 —
Սեմբուրի փխաւաւթ.	350 —	Պուսիայ 1888 6/8	83 50 —	Րուսիայ (100 ր)	216 12 —
Քրանսիայ Գիւնս.	97 —	Թրանսիայ Բանս.	03 90 —	Փոլոն. Լոնտոնի վրայ	20 22 1/4 —
Ռուսական 1890	—	Փրանսիայ. Բարեթի վրայ	25 36 1/4 —	—	—
Էթէ Լոնտոնի վրայ	25 14 —	—	—	—	—

